

KRONIEK.

PRO DOMO.

Sommige geachte collega's, die ten deele wèl, ten deele niet geregeld mede pogen het Tijdschrift te vullen en aldus, hetzij door de eene, hetzij door de andere literaire levenshouding, der redactie haar ambtelijk leven verzoeten, hebben geklaagd over inhoud, peil en toon van hun zoo daadwerkelijk of ook platonisch geliefd orgaan.

Wij danken hen allen zeer!

Immers, bij het aanvaarden onzer taak voor drie jaren, riepen wij óók de vriendschappelijke medewerking in der critici, overtuigd als wij waren, dat wij ieder in de gelegenheid moesten stellen al naar zijn gaven en talenten bij te dragen tot den bloei der Hollandsche odontologische letteren.

Voorts herinneren wij nog even aan de toenmaals geciteerde uitspraak van Wheeler, luidende: „Literatuur is in taal weergegeven actie, en tandheelkundige literatuur is dus de boekstaving van door tandartsen verricht werk”.

En nu komen daar mannen, die het goede willen, neen, die het beste eischen, dat voor hen nog niet goed genoeg is, en stellen vast, dat de inhoud van het Tijdschrift „te veel ontaardt in polemiek”, „dat polemieken vrijwel den geheelen inhoud van het Tijdschrift uitmaakten”, dat, „wanneer U de inhoud van het Tijdschrift van de laatste drie, vier maanden nagaat, dat in hoofdzaak polemiek is”.

Begrepen wij de zaak goed, dan zal ze dienen voor de Raad van Beheer.

Weshalve wij medewerken tot een schriftelijke vóórbehandeling.

Want de aangelegenheid is belangrijk.

Kritiek op het substantieele deel van het der redactie verstrekte materiaal, alhoewel men ze ten laste van het Tijdschrift kan boeken, is inderdaad een votum over de professie als zoodanig.

Zijn nu de Nederlandsche collega's zoo leeg van hoofd en, misschien daardoor, zoo twistziek als de uitspraken van de bovengenoemde vrienden zouden doen vermoeden?

De laatste jaargang van het Tijdschrift telde $\pm$ 650 pagina's. Hier-

van waren in totaal, elk ingezonden stukje als „polemiëk” beschouwd, welgeteld 44 bladzijden aan deze edele sport gewijd, of te wel nog geen zeven procent. — Zijn meer in het bijzonder de laatste drie nummers van 1919 bedoeld, dan sta daar tegenover, dat van de 200 blz., er 33 van polemischen aard waren. Onder deze 33 vallen 11 van een artikel door collega de Vries en 9 van dat door collega Klinkhamer.

Dit was, wij geven het toe, een acuut geval. Misschien was bij de lijdërs een zekere prae-dispositie. Wie zal het zeggen?

Wat wilde men nu? Deze menschen isoleeren? Och kom; zóó gevaarlijk was het niet. De kwaal is licht besmettelijk, maar blijkens de cijfers hierboven toch niet erg.

Gij hadt géén cijfers, waarde vrienden. Gij hadt indrukken van onaangenamen aard, maar voornamelijk gewekt door de minder sympathieke wijze, waarop één auteur zijn meening vertolkte.

Mocht dit weer voorkomen, dan geef ik U in bescheidenheid in overweging een *motie* in te dienen; *dat helpt altijd!*

Bijvoorbeeld: „De Vereeniging (Maatschappij of wat ook), gelezen liet artikel van collega....., en gezien zijn woordenkeuze, feliciteert 's mans tijdgenooten, dat in hun gemeenschappelijke leerjaren nog geen academische opleiding voor tandartsen bestond, nademaal de Vereeniging bovengenoemd zich overtuigd houdt, dat alle pogingen tot zijne ontgroening ten eenenmale nutteloos zouden zijn geweest”.
